

Πόλο, Πόλεμος, το Τζυκανιστήριον Κωνσταντινουπόλεως, οι Δρόμοι του Μεταξιού κι οι Τουρανικές – Ιρανικές Βάσεις της Ρωμιοσύνης

<https://greeksoftheorient.wordpress.com/2019/05/04/πόλο-πόλεμος-το-τζυκανιστήριον-κωνστ/>

=====

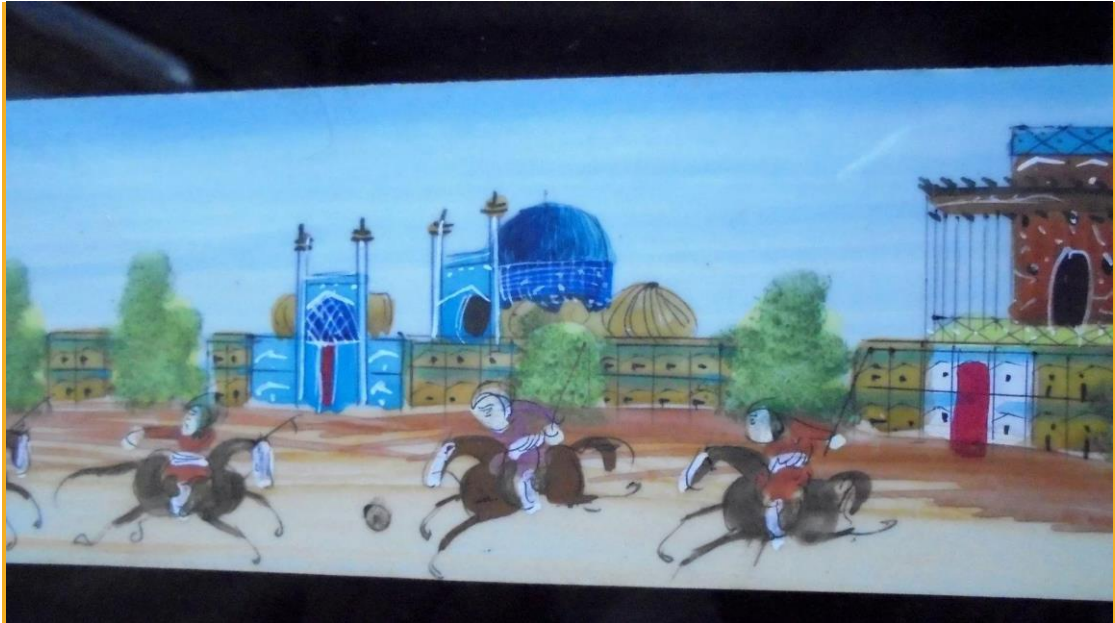
Οι Ρωμιοί της Ανατολής – Greeks of the Orient

Ρωμιοσύνη, Ρωμανία, Ανατολική Ρωμαϊκή
Αυτοκρατορία

Αμόρφωτοι κι ανιστόρητοι οι διάφοροι
Νεοέλληνες εθνικιστές ή προπαγανδιστές
ελληνοκεντρισμού, ελληνισμού κι
αρχαιολατρείας θέλουν να ξεχνούν ότι στα
χρόνια της Χριστιανικής Ρωμαϊκής
Αυτοκρατορίας, οι Ρωμιοί ένοιωθαν αποστροφή
για τους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αρχαιότητας
αλλά ελάτρευαν κι έπαιζαν μετά μανίας το
Τζυκάνιον.

Αν θέλετε να τιμήσετε τον Κωνσταντίνο ΙΑ΄ Παλαιολόγο, αν θέλετε να πιστεύετε ότι πάλι με χρόνια με καιρούς πάλι δικά μας θάνατι, αν σέβεστε την θρησκεία των προγόνων σας, αν είστε Χριστιανός Ορθόδοξος, τότε πρέπει να ξέρετε ότι τζυκανιστήρια (τεράστια στάδια όπου έπαιζαν το τζυκάνιον) υπήρχαν σ' αρκετές πόλεις της Ρωμανίας – όχι μόνον στην Κωνσταντινούπολη.

Κι' αυτό συνέβαινε για τον πολύ απλό λόγο ότι αυτό το τουρανικής – ιρανικής καταγωγής άθλημα που από την σασανιδική ιρανική αυλή του 5ου αιώνα μεταδόθηκε στην Βασιλεύουσα του Θεοδοσίου Β' βοηθάει πολύ στην εξάσκηση του αυτοκρατορικού ιππικού. Το τζυκάνιον είναι αυτό που λέμε σήμερα πόλο.

Οι Ακρίτες κι η ακριτική παράδοση το τίμησαν, ο Βασίλειος Α' Μακεδών το λάτρευε, ο 'αὐτοκράτωρ πιστὸς εὐσεβῆς βασιλεὺς' Αλέξανδρος Γ' που βασίλευσε 13 μήνες το 912-913 σκοτώθηκε παίζοντας τζουκάνιον, και πολλοί Ρωμιοί ιστορικοί όπως ο Ἰωάννης Κίνναμος ἔγραψαν γι' αυτό. Η Άννα Κομνηνή διασώζει κι αυτή πληροφορίες για τα θρυλικά τζουκανιστήρια της αυτοκρατορίας.

ΣΧΕΤΙΚΑ:

[https://en.wikipedia.org/wiki/Alexander \(Byzantine emperor\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Alexander_(Byzantine_emperor))

[https://en.wikipedia.org/wiki/John Kinamos](https://en.wikipedia.org/wiki/John_Kinamos)

<https://en.wikipedia.org/wiki/Tzykanisterion>

Ενδεικτικό του πως γράφεται και ποια είναι η πραγματική Ιστορία που είναι απαγορευμένη στο νεοελληνικό ψευτοκράτος των θεόστραβων κι αργόσχολων μονιμάδων του Δημοσίου, τζυκανιστήρια αναφέρονται ότι υπήρχαν στην Σπάρτη και στην Αθήνα, πόλεις-εμβλήματα της Αρχαίας Ελλάδας που συμμετείχαν στους Ολυμπιακούς Αγώνες αλλά στα χριστιανικά χρόνια προτιμούσαν αθλήματα τουρανικής κι ιρανικής προέλευσης.

Ειρωνεία της Ιστορίας κι εκμηδενισμός των ανεγκέφαλων κι αμόρφωτων της ΕΣΤΙΑ TV κι άλλων ψευτομασωνικών, φιλοσιωνιστικών και νεο-ναζιστικών ομάδων που με τακτική Γκαίμπελς επαναλαμβάνουν το αισχρό κι αυτοκαταστροφικό ψέμμα του 'διαχρονικού ελληνικού πολιτισμού'

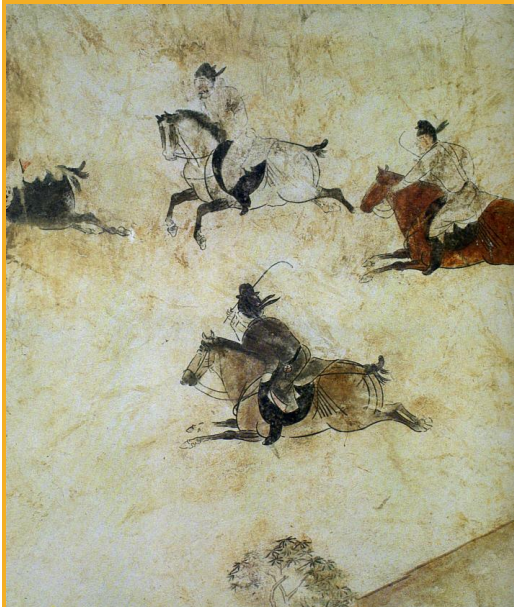
Σε Αθήνα και Σπάρτη πριν από 1000 χρόνια, οι Ρωμιοί προτιμούσαν την τουρανική και την ιρανική πολιτισμική κληρονομιά, το αυτοκρατορικό άθλημα της θρυλικής δυναστείας των Καϋανιδών που περιγράφει ο Φερντοουσί στο Σαχναμέ, κι απολάμβαναν το τζυκάνιον μιμούμενοι τον Σιγιαβάς, θρυλικό ήρωα του Ιράν, και τον Αφρασιάμπ, μυθικό βασιλιά του Τουράν (που το όνομά του είναι το παραδοσιακό όνομα της Σαμαρκάνδης). Κι όλα αυτά για αιώνες πολλούς πριν το Μαντζικέρτ και πριν να φανούν στον ορίζοντα οι Σελτζούκοι.

Αυτό ήταν μία μόνο διάσταση των πολιτισμικών ανταλλαγών που έγιναν χάρη στους Δρόμους

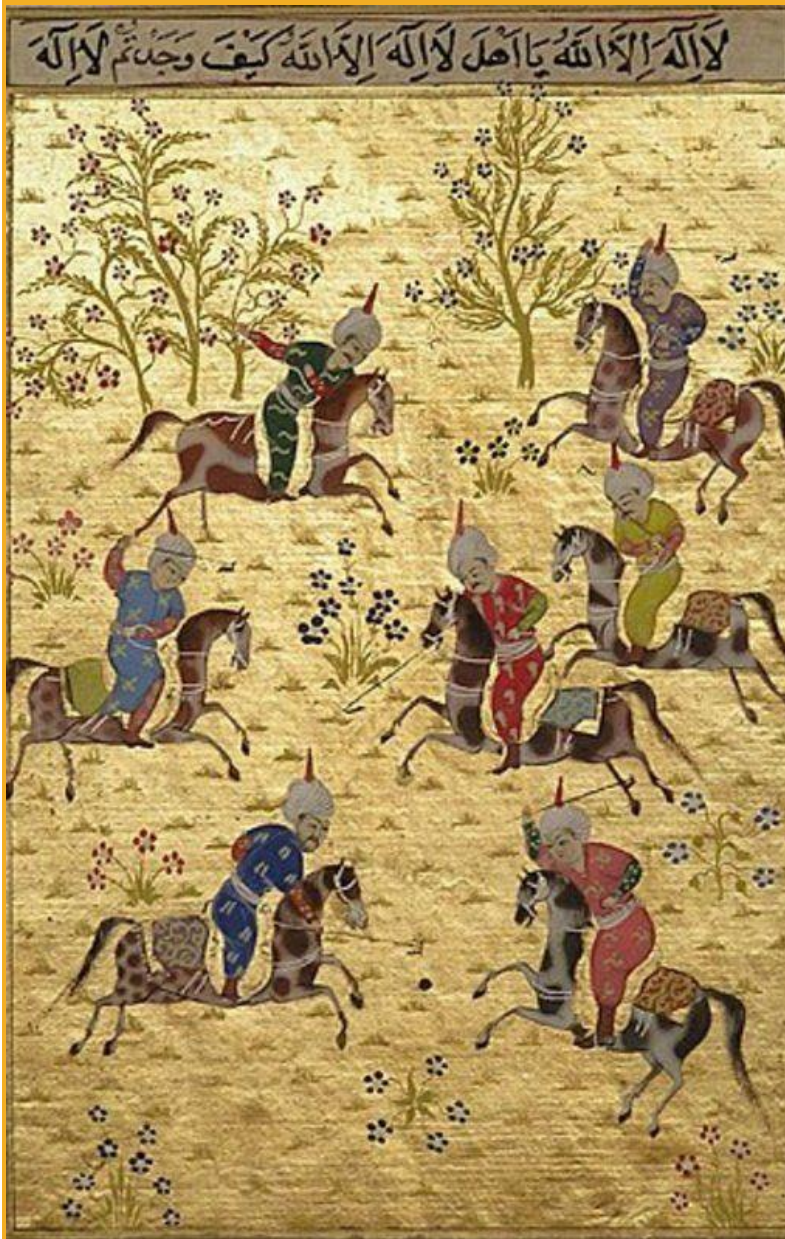
του Μεταξιού – ένα θέμα που οι Έλληνες ψευτο-πανεπιστημιακοί είχαν εξοστρακίσει κι απαγορεύσει από τον φόβο τους ότι η αληθινή Ιστορία θα ισοπέδωνε τα βρωμερά, ψευτο-μασωνικά, σιωνιστικά, ρατσιστικά, φασιστικά, νεο-ναζιστικά ψέμματά τους περί της τάχα ‘ανωτερότητας του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού’ – κάτι που έμπρακτα οι απόγονοι των Αρχαίων Ελλήνων έδειξαν ότι δεν πίστευαν.

Τώρα όμως που η Κίνα επιβάλλει παγκοσμίως την θεματολογία των Δρόμων του Μεταξιού, η αληθινή Ιστορία θα σβύσει το ψέμμα του ‘ελληνισμού’ που κατέστρεψε την Ρωμιοσύνη και την Ορθοδοξία, ξεφτιλίζοντας την Ελλάδα σαν ένα ανίκανο και χρεωκοπημένο κρατίδιο.

Το πόλο λοιπόν παραπέμπει στους ιρανικούς θρύλους και συμβολισμούς, καίριο ηρωϊκό πρόσωπο των οποίων είναι ο Σιγιαβάς του οποίου το όνομα κατέληξε ως ‘σαβάς’ (Savas) να σημαίνει στα τουρκικά ‘πόλεμος’. Ο πόλεμος

μεταξύ του Σιγιαβάς, διαδόχου του θρόνου του Ιράν, και του Αφρασιάμπ, βασιλιά του Τουράν, ήταν μια τρομερή σελίδα του ιρανικού-τουρανικού θρύλου που γράφηκε με φόντο το τζυκάνιον (πόλο) και που πρέπει να ξέρουμε πολύ καλύτερα από τις ιστορίες του εμφυλίου των Αρχαίων Ελλήνων που γράφει ο Θουκυδίδης.

Γιατί οι θρύλοι είναι προτύπωση των εσχάτων με συμβολικούς όρους, ενώ οι ιστορίες του

παρελθόντος δεν αφορούν ούτε το παρόν ούτε το μέλλον.

Δείτε το βίντεο:

Поло в Гилгите, Северный Пакистан – Как древний имперский спорт распространился из Турана и Ирана через Великий шелковый путь

<https://ok.ru/video/1357665602157>

Polo at Gilgit, North Pakistan – How an Ancient Imperial Sport spread from Turan & Iran across the Silk Road

https://vk.com/video434648441_456240156

Πόλο στο Γκιλγκίτ, Πακιστάν – Διάδοση ενός Πανάρχαιου Αθλήματος πάνω στους Δρόμους του Μεταξιού

Περισσότερα:

Το πόλο – αρχικά γνωστό σε αρχαία ιρανικά κείμενα ως τσαουκάν – είναι ένα τουρανικό – ιρανικό άθλημα του οποίου οι απαρχές χάνονται στην Κεντρική Ασία της 2ης προχριστιανικής χιλιετίας. Αν η θήρα λεόντων ήταν το αυτοκρατορικό άθλημα των Ασσυρίων μοναρχών κι αν η θήρα ιπποποτάμων ήταν το βασιλικό άθλημα των Αιγυπτίων φαραώ, το κατ'εξοχήν άθλημα των Αχαιμενιδών σάχηδων κι όλων των διαδόχων τους μέχρι τα μέσα ισλαμικά και τα νεώτερα χρόνια ήταν το πόλο (τσαουκάν σε μέσα περσικά και τσοβγάν σε νέα περσικά).

Καθώς το άθλημα αγαπήθηκε στο Θιβέτ, στην Κίνα, στην Ινδία. και στην Ανατολική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, ήταν ένα ακόμη τουρανικό – ιρανικό πολιτισμικό στοιχείο που χάρη στους Δρόμους του Μεταξιού διαδόθηκε σε όλες τις μεγάλες χώρες του προαναγεννησιακού κόσμου.

Το όνομα, με το οποίο το έμαθαν οι Άγγλοι στην Ινδία και στην συνέχεια το διέδωσαν σε άλλα μέρη του κόσμου, είναι ωστόσο όχι το τουρανικό – ιρανικό όνομά του αλλά το θιβετιανό όνομα του αθλήματος. Πούλου σημαίνει μπάλα στην θιβετιανή γλώσσα Μπαλτί που ομιλείται και στο Γκιλγκίτ, στα βόρεια άκρα του Πακιστάν.

Το θιβετιανό όνομα του αθλήματος διέδωσαν στην Ινδία Τούρκοι και Μογγόλοι που συχνά από στρατιώτες και στρατηγοί έγιναν αυτοκράτορες στο Δελχί. Ένας απ' αυτούς μάλιστα σκοτώθηκε σε αγώνα πόλο – ο Κουτμπουντίν Αϊμπάκ που βασίλεψε ως σουλτάνος στο Δελχί από το 1206 μέχρι το 1210.

Το πόλο έγινε αυτοκρατορικό άθλημα επίσης στην Κίνα ήδη από την εποχή της δυναστείας Τανγκ (7ος – 10ος αι) και σε αυτοκρατορικούς τάφους βρίσκονται αγαλματίδια αθλητών πόλο είτε ανδρών είτε γυναικών. Συνέβαλε στην διάδοση του πόλο στην Κίνα η παρουσία των εκεί καταφυγόντων μελών της ιρανικής σασανιδικής δυναστείας που δεν αποδέχθηκαν

την κατάκτηση του Ιράν από τους πρώιμους μουσουλμάνους στρατιώτες.

Στην Κωνσταντινούπολη το πόλο διαδόθηκε αρκετά νωρίς και στα χρόνια του Θεοδοσίου Β' (408-450) αναγέρθηκε ολόκληρο Τζουκανιστήριο ώστε να παίζουν οι ευγενείς Ρωμιοί το ...

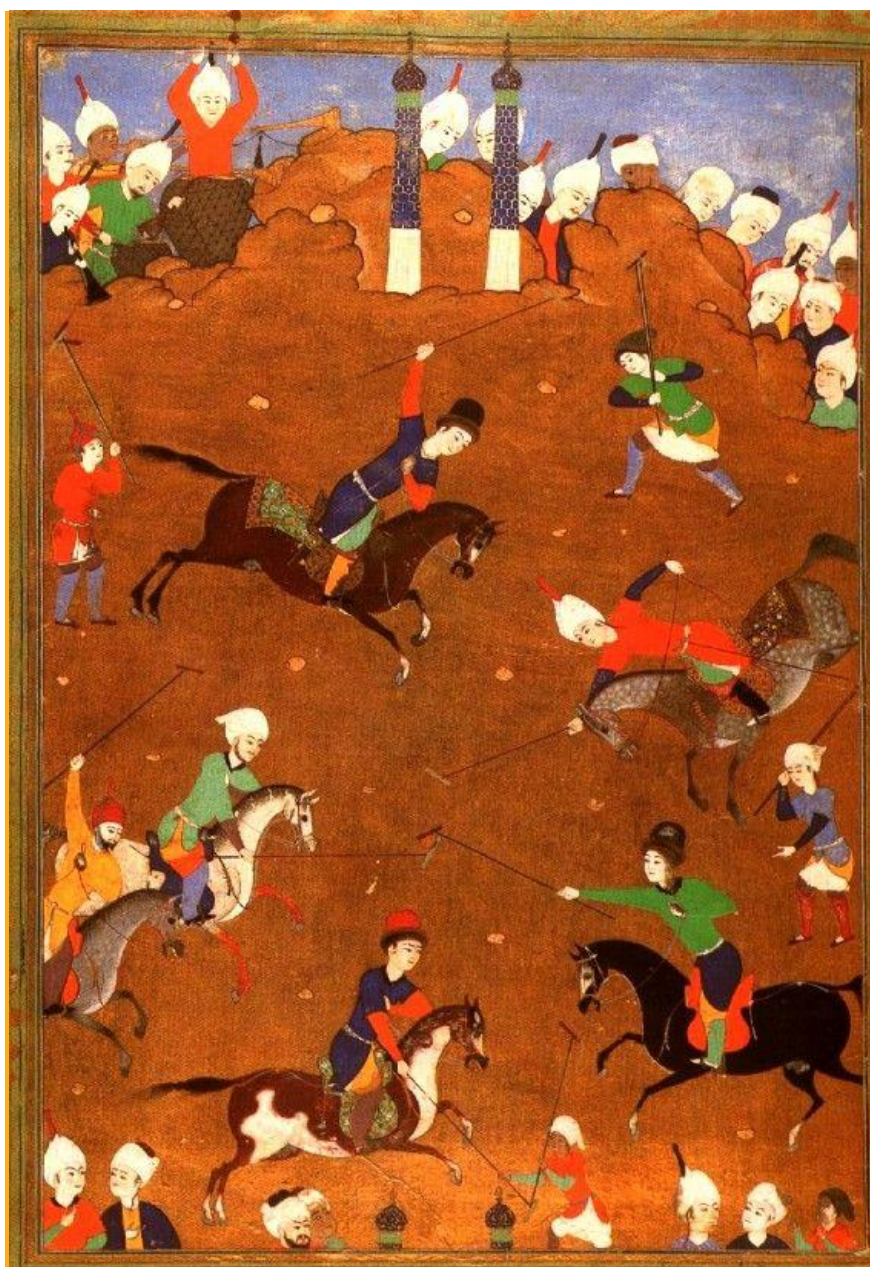
Τζουκάνιον (παραφθορά του περσικού τσαουκάν). Τζουκανιστήρια υπήρχαν επίσης στην Τραπεζούντα, την Έφεσο και αλλού. Ο λόγος που το άθλημα λατρεύθηκε από αριστοκρατίες και αυλές είναι απλός: αποτελεί εξαιρετική εκπαίδευση και προετοιμασία για το αυτοκρατορικό ιππικό μιας χώρας.

Ωστόσο, πουθενά αλλού το άθλημα δεν λατρεύτηκε περισσότερο από όσο ανάμεσα στους Πέρσες του Ιράν και τους Τουρανούς της Κεντρικής Ασίας. Ο λόγος είναι απλός: οι καταβολές του είναι από εκεί κι ανάμεσα σε Τουρανούς κι Ιρανούς το πόλο έγινε αντικείμενο μακροσκελέστατων επικών συνθέσεων. Ο εθνικός ποιητής του Ισλαμικού Ιράν Φερντοουσί κάνει λόγο για το πόλο που έπαιζε ένας από τα πιο σημαντικά πρόσωπα του ιρανικού θρύλου: ο Σιγιαβάς, γιος του Σάχη Κεϊκαούς.

Η ιστορία του Σιγιαβάς, Ιρανού διαδόχου του θρόνου που για να αποδείξει την αθωότητά του πρέπει να καταφύγει στον Αφρασιάμπ, βασιλιά του Τουράν, είναι από τα σημαντικότερα σημεία του Σαχναμέ, του τεράστιου επικού ποιήματος του Φερντοουσί.

Ωστόσο οι εναλλαγές κι οι αντικατοπτρισμοί είναι έντονοι και το Καλό και το Κακό παίζουν περίεργα παιχνίδια ενοχής κι αθωότητας για τους ήρωες της Καϋανικής Δυναστείας που μέσα στο έργο του Φερντοουσί προηγείται της Αρσακιδικής Δυναστείας (Ασκανιάν) αλλά δεν μπορεί να ταυτιστεί με την ιστορική δυναστεία των Αχαιμενιδών που όντως στην Ιστορία προηγήθηκαν των Αρσακιδών. Ο συμβολικός χρόνος στο έργο του Φερντοουσί έχει τελείως άλλη υπόσταση και χρησιμεύει ώστε να περιγράφονται αποκαλυπτικά κι εσχατολογικά στοιχεία ως υπόθεση του παρελθόντος αν και ανήκουν ουσιαστικά στο μέλλον.

Έτσι ο Αφρασιάμπ σκοτώνει τον Σιγιαβάς του οποίου το όνομα αρχικά σήμαινε κυριολεκτικά “αυτός με το μαύρο άλογο” αλλά κατέληξε ως ‘σαβάς’ (Savas) να σημαίνει στα τουρκικά ‘πόλεμος’.

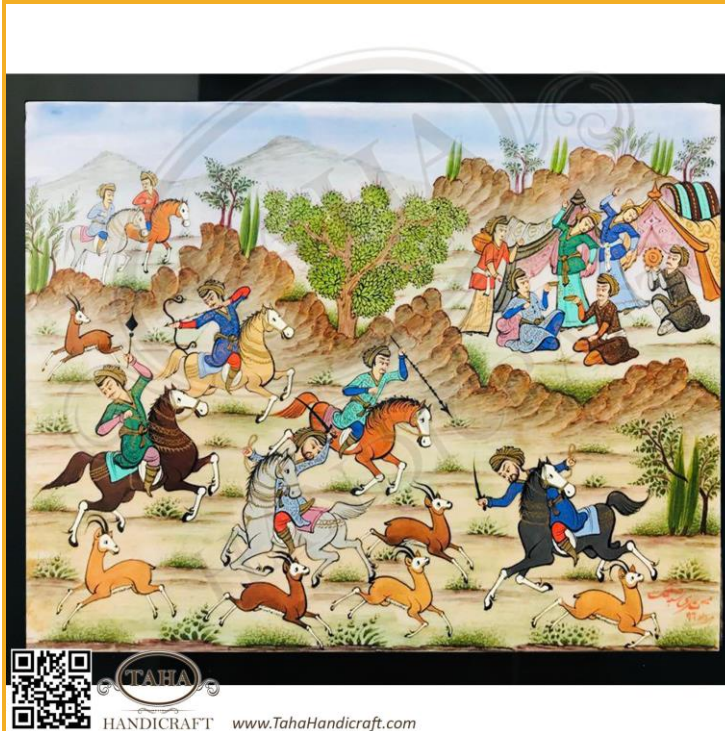
ΣΧΕΤΙΚΑ:

<https://en.wikipedia.org/wiki/Siyâvash>

<https://en.wikipedia.org/wiki/Afrasiab>

[https://en.wikipedia.org/wiki/Kay K%C4%81vus](https://en.wikipedia.org/wiki/Kay_K%C4%81vus)

[https://en.wikipedia.org/wiki/Kay Khosrow](https://en.wikipedia.org/wiki/Kay_Khosrow)

Η ιστορία του Αρχαίου Αθλήματος Τσαουκάν – Τζικάνιον:

The game first played in Persia (Iran) at dates given from the 5th century BC, or much earlier, to the 1st century AD and originated there, polo was at first a training game for cavalry units, usually the king's guard or other elite troops. To the warlike tribesmen, who played it with as

many as 100 to a side, it was a miniature battle. In time polo became an Iranian national sport played normally by the nobility.

Women as well as men played the game, as indicated by references to the queen and her ladies engaging King Khosrow II Parviz and his courtiers in the 6th century AD. Certainly Persian literature and art give us the richest accounts of polo in antiquity. Ferdowsi, the famed Iranian poet-historian, gives a number of accounts of royal polo tournaments in his 9th century epic, Shahnameh (the Epic of Kings). In the earliest account, Ferdowsi romanticizes an international match between Turanian force and the followers of Siyâvash, a legendary Iranian prince from the earliest centuries of the Empire; the poet is eloquent in his praise of Siyâvash's skills on the polo field.

Ferdowsi also tells of Emperor Shapur II of the Sassanid dynasty of the 4th century who learned to play polo when he was only seven years old. Naqsh-i Jahan Square in Isfahan is in fact a polo field which was built by king Abbas I in 17th century. Naqsh-e Jahan Square in Isfahan is the site of a medieval royal polo field.

Sultan Qutb-ud-din Aibak, the Turkic Emperor of North India, ruled as an emperor for only four years, from 1206 to 1210 but died accidentally in 1210 playing polo. While he was playing a game of polo on horseback (also called chougan in Persia), his horse fell and Aibak was impaled on the pommel of his saddle. He was buried near

the Anarkali bazaar in Lahore (which is now in Pakistan). Aibak's son Aram, died in 1211 CE [2], so Shams-ud-din Iltutmish, another ex-slave of Turkic ancestry who was married to Aibak's daughter, succeeded him as Sultan of Delhi.

From Persia, in medieval times polo spread to the Byzantines (who called it tzykanion), and after the Muslim conquests to the Ayyubid and Mameluke dynasties of Egypt and the Levant, whose elites favored it above all other sports. Notable sultans such as Saladin and Baybars were known to play it and encourage it in their court. Polo sticks were features on the Mameluke precursor to modern day playing cards.

A Persian miniature from the poem Guy-o Chawgân (“the Ball and the Polo-mallet”) during Safavid dynasty of Persia, which shows Persian courtiers on horseback playing a game of polo, 1546 AD

Later on Polo was passed from Persia to other parts of Asia including the Indian subcontinent and China, where it was very popular during the Tang Dynasty and frequently depicted in paintings and statues. Valuable for training cavalry, the game was played from Constantinople to Japan by the Middle Ages, known in the East as the Game of Kings. The name polo is said to have been derived from the Tibetan word “pulu”, meaning ball.

<https://royalpoloclubrasnov.ro/history-of-polo/>

Επίσης:

<https://irandoostan.com/polo-or-chogan-the-unesco-intangible-cultural-heritage-of-persia/>

<https://en.wikipedia.org/wiki/Polo#Origins>

<https://en.wikipedia.org/wiki/Chovgan>

<https://en.wikipedia.org/wiki/Tzykanisterion>

